

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гж ап 5/2022
Рев 17860/2022
23.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Чанковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из села ..., ГГ из ..., село ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Дара Хут, адвокат из ..., ЖЖ из ..., чији је пуномоћник Чедо Бојанић, адвокат из ... и ЗЗ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9288/19 од 05.11.2020. године и жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 9/22 од 20.09.2022. године, у седници одржаној 23.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 9/22 од 20.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9288/19 од 05.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12503/19 од 10.09.2019. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи уговор о купопродаји закључен између покојне ИИ и покојног ЈЈ у својству продаваца и покојне КК у својству купца, оверен пред Другим општинским судом у Београду под бројем Ов бр. ../87 од 04.11.1987. године, као и у делу којим је тражио да се обавезу правни следбеници покојне ИИ и то: ДД и ЂЂ и правни следбеници покојног ЈЈ и то: ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, као и правни следбеници покојне КК и то: ББ, ВВ и ГГ, да са тужиоцем закључи уговор о купопродаји 5/12 идеалних делова на непокретности уписане зк. тело II у ЗКУЛ .. к.о. ..., стамбеној кући која се налази у улици ... број .. у ..., што ако не учине, да тужиоцу пресуда служи као основ за укњижбу његовог права својине на наведеном идеалном делу означене непокретности, као и у делу којим је тражио да се огласе правни следбеници покојне КК и то: ББ, ВВ и ГГ, да по правноснажности пресуде из депозита бившег Четвртог општинског суда у Београду Р 2098/88 преузму депоновану купопродајну цену у износу од тадашњих 6.000.000,00 динара, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка, као неоснован. Ставом II изреке, обавезан је тужилац да туженом ЕЕ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 7.500,00 динара. Ставом III изреке, обавезан је тужилац да туженом ЖЖ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 7.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 9288/19 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 12503/19 од 10.09.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе да се размотре правна питања од општег интереса и правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Решењем РЗ 9/22 од 20.09.2022. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца, на основу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, са изменама и допунама).

Поднеском од 07.10.2022. године, тужилац је изјавио благовремену жалбу против тог решења због погрешне примене материјалног права, имајући у виду да тај поднесак има садржину жалбе прописану одредбом члана 357. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 119/09) и да врсту поднеска одређује његов садржај а не назив.

Испитујући дозвољеност жалбе, применом одредбе члана 411. у вези члана 373. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да жалба није дозвољена.

Као редовни правни лек, жалба може да се изјави против пресуде донете у првом степену (члан 55. Закона о парничном поступку) и против решења првостепеног суда (члан 385. Закона о парничном поступку). Против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 394. Закона о парничном поступку) и против решења другостепеног суда (члан 412. Закона о парничном поступку) странке могу да изјаве ревизију.

Имајући у виду да Закон о парничном поступку, који се у овом случају примењује, не предвиђа жалбу као правни лек који може да се изјави против решења другостепеног суда, следи да жалба тужиоца није дозвољена, па је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена против другостепене пресуде која се не би могла да побија ревизијом, по члану 394. тог Закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије

потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Услов за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. Закона о парничном поступку, у конкретном случају није испуњен, јер жалбени суд није уважио предлог ревидента.

Ревизија туженог није дозвољена ни као редовна.

Наиме, према члану 506. став 1 (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), поступци започети пре ступања на снагу тог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, број 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда, која се побија ревизијом донета је 05.11.2020. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужбу ради поништаја уговора о купопродаји због повреде права прече куповине тужилац је поднео 17.05.1988. године, а такса на тужбу му је наплаћена у износу од 1.900,00 динара, за вредност предмета спора од 10.000,00 динара.

У овом имовинскоправном спору који за предмет има облигационо-правни захтев и у ком је вредност предмета спора 10.000,00 динара, ревизија није дозвољена пошто вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

На основу изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић